

Nr 424

Av herr **Christenson** i Malmö, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 55, med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1946 (nr 431) om folkpensionering, m. m.

Det av Kungl. Maj:t i proposition nr 55 framlagda förslaget till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1946 om folkpensionering m. m. utmynnar bl. a. i en hemställan, att riksdagen måtte godtaga de av departementschefen angivna principerna för en allmän pensionsreform samt riktlinjerna för det fortsatta arbetet på reformens genomförande. Enligt propositionen (sid. 104—106) skola även andra förvärvsarbetande än löntagare vara med i den lagfästa tilläggpensioneringen. Beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten skall dock ske olika för löntagare och andra. Det är under sådana förhållanden nödvändigt att draga en gräns mellan de båda personkategorierna. Om denna gränsdragning ger icke propositionen något närmare besked. Det är att antaga — ehuru det icke utsäges — att i propositionen avses att till löntagare hänföra alla arbetstagare i strängt civilrättslig mening. Fråga är emellertid, om även andra än sådana arbetstagare skola betraktas som löntagare vad gäller delaktigheten i den lagfästa tilläggpensioneringen. Frågan berör främst de beroende uppdragstagarna.

Jag har i riksdagen vid flera tillfällen motionerat om att de beroende uppdragstagarna beträffande sociala förmåner som semester, yrkesskadeförsäkring m. m. skola jämställas med vanliga löntagare. En motion av mig år 1951 (II: 471) föranledde riksdagen (andra lagutskottets utlåtande nr 28, sid. 21) att uttala sig positivt för att de beroende uppdragstagarnas ställning skulle bli rättsligen erkänd i semesterlagen och därigenom även i de andra sammanhang, där det för dem kunde vara av betydelse. På riksdagens begäran igångsatte också Kungl. Maj:t en utredning i saken. Denna utredning utmynnade våren 1957 i ett betänkande (SOU 1957: 14), som icke innefattade något förslag till lösning av frågan utan snarast kunde betraktas som en materialsamling.

De beroende uppdragstagarna ha ställts vid sidan om 1940- och 1950-talets stora reformer med avseende å semester, sjukförsäkring och yrkesskadeförsäkring. Det vore synnerligen beklagligt, om de beroende uppdragstagarna nu skulle komma, jämfört med arbetstagarna i civilrättslig mening, i sämre läge även i fråga om en lagstadgad tilläggpensionering ifall en sådan komme till stånd. De beroende uppdragstagarna intaga

gentemot arbetsgivarna väsentligen samma ställning som arbetstagarna och deklarerera liksom arbetstagarna sina inkomster såsom inkomst av tjänst.

Under åberopande av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla vikten av att frågan om möjligheten att jämställa de beroende uppdragstagarna med andra löntagare blir föremål för en noggrann undersökning vid det fortsatta arbetet på pensionsreformens genomförande.

Stockholm den 4 mars 1958

Carl Christenson

Malmö